

1593 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Joannes Cornelius Corsten en 22 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Belgische verzoeker Joannes Cornelius Corsten, genoemd in artikel 1, onder 1°, is te Tilburg geboren en getogen. Als getouwstelier in een wollenstoffenfabriek voorziet hij in het onderhoud van zijn gezin. Verzoeker heeft zich tijdens de bezetting als een goed Nederlander gedragen.

De in artikel 1, onder 2°, genoemde verzoeker, Maurice D'hooghe, is in 1903 in België geboren en bezit de nationaliteit van dat land. Hij verdient het dagelijks brood voor zich en zijn van oorsprong Nederlandse echtgenote als binnenvaartschipper. In 1944 dook hij onder, omdat hij niet voor de Duitsers wilde varen. Hoewel verzoeker eerst in 1929 in het bevolkingsregister werd ingeschreven, verblijft hij reeds sedert 1919 hier te lande.

Erich Siegfried Grünwald, voorgedragen in artikel 1, onder 3°, verliet in 1933 zijn geboorteland Duitsland en vestigde zich in het jaar daarop in Nederland. In het jaar 1945 trad hij in het huwelijk met een geboren Nederlandse. Deze behield haar Nederlandse nationaliteit, omdat haar echtgenoot van de Duitse nationaliteit vervallen was verklaard, derhalve toen zonder nationaliteit was. Ook de uit het huwelijk geboren kinderen zijn Nederlander. Verzoeker werkt zelfstandig als voetspecialist. Als zodanig kan hij in het onderhoud van zijn gezin voorzien. Tijdens de bezetting heeft hij blijk gegeven van zijn Nederlandse gezindheid door zich aan te sluiten bij de Binnenlandse Strijdkrachten.

De in artikel 1, onder 4°, genoemde verzoeker, Albert Kaumo, werd in 1923 te Kerkrade geboren uit een Italiaanse vader en een van oorsprong Duitse moeder en bezit diensgevolge de Italiaanse nationaliteit. Hij heeft onafgebroken in Kerkrade gewoond en heeft aldaar zijn opvoeding en onderwijs genoten. Verzoeker voorziet als vrachtrijder in zijn onderhoud. Gedurende de bezettingstijd heeft hij zich gedragen, zoals van een toekomstig Nederlander mocht worden verwacht.

Frans Joseph Klancnik, genoemd in artikel 1, onder 5°, werd uit Oostenrijkse ouders te Eijgelshoven geboren en heeft steeds hier te lande gewoond. Hij is er voor mijnwerker opgeleid en thans als houwer in dienst van de Oranje-Nassaumijnen. Hij gevoelt zich Nederlander. Tijdens de bezetting heeft hij zich verre gehouden van alles wat naar nationaal-socialisme zweemde. Hij was enige tijd als tolk in dienst bij het Amerikaanse leger.

De in Oostenrijk geboren Tsjechische verzoeker Alois Kselik, genoemd in artikel 1, onder 6°, vestigde zich in 1913 in Indonesië. Hij oefent aldaar praktijk uit als arts. Verzoeker en zijn echtgenote hebben de naturalisatie reeds in 1938 aangevraagd. Zij gedroegen zich gedurende de Japanse bezetting als goede Nederlanders. Hun beide zoons hebben vrijwillig in het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger gediend. De jongste zoon is in Japanse krijgsgevangenschap omgekomen. De oudste zoon, die verzocht heeft in de naturalisatie van zijn vader te worden begrepen, wordt voorgedragen in artikel 3, onder 1°.

Frank van Leeuwen, voorgedragen in artikel 1, onder 7°, werd in 1883 in Nederland geboren en bezat tot 1918 de Amerikaanse nationaliteit. In laatstgenoemd jaar verkreeg hij het Amerikaans staatsburgerschap door naturalisatie. Sinds 1932 is hij met zijn echtgenote, die na het huwelijk het Nederlanderschap heeft behouden, weer onafgebroken in Nederland woonachtig. Verzoeker is werkzaam als colporteur-vertegenwoordiger bij een schoenreparatiebedrijf. Hij heeft, mede uit de opbrengst van effecten en onroerende goederen, voldoende middelen van bestaan. Hij gevoelt zich Nederlander en heeft zich gedurende de bezettingstijd dienovereenkomstig gedragen.

De Belgische verzoekers Cyriel Joseph De Meester en Raymondus De Meester, genoemd onderscheidenlijk in artikel 1, onder 8° en 9°, werden in Kieldrecht (België) geboren uit een Belgische vader en een van oorsprong Nederlandse moeder. Zij zijn op jeugdige leeftijd naar Nederland gekomen en hebben Nederlandse onderwijs genoten. Hun houding in bezettingstijd kwam overeen met die van de gemiddelde Nederlander. Als fabrieksarbeider in dienst van de N.V. Philips kunnen zij in het onderhoud van hun gezinnen voorzien. In het kader van de arbeidsinzet hebben zij van Februari 1943 af gedwongen in Wenen gewerkt. Raymondus De Meester is in Augustus 1944, toen hij met verlof thuis was, ondergedoken. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd. Ditzelfde geldt ten aanzien van zijn broeder.

De verzoeker, voorgedragen in artikel 1, onder 10°, genaamd William Rosenberg, werd geboren te Rodewald (Duitsland) en vestigde zich in 1919 te Amsterdam. Sedert 1934 is hij vertegenwoordiger van een handelsfirma; hij heeft voldoende middelen van bestaan. Tijdens de bezetting hebben verzoeker en zijn echtgenote blijk gegeven van hun Nederlandse gezindheid, door mede te werken aan de verspreiding van illegale bladen.

In artikel 1, onder 11°, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Maria Schätz, die, met een onderbreking van enkele jaren, sinds 1920 in Nederland woont. Als pensionhoudster voorziet zij in haar onderhoud. Tijdens de bezetting heeft zij een goede houding aangenomen. Onder meer heeft zij goederen van joden in haar woning verborgen. De extra-levensmiddelen, welke verzoeker tengevolge van haar gedwongen lidmaatschap van de N.S.V. ontving, gebruikte zij voor de verzorging van een zieke vriendin, terwijl nog anderen van die levensmiddelen geprofiteerd hebben.

De staatloze verzoeker David Samuel Sonnenberg, genoemd in artikel 1, onder 12°, verliet in 1932 Duitsland en vestigde zich te Amsterdam. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Verzoeker is eigenaar van een tricotagefabriek en heeft een belangrijk aandeel in de tricot-export. Het Ministerie van Economische Zaken heeft dan ook op grond van het algemeen economisch belang verzocht de aanvraag met voorrang te behandelen. Verzoeker en zijn gezin zijn geruime tijd in Duitse concentratiekampen geïnterneerd geweest.

Gizella Steinmann, genoemd in artikel 1, onder 13°, kwam in 1921 als oorlogspleegkind uit Hongarije naar Nederland en bezit de Hongaarse nationaliteit. Zij heeft een Nederlandse opvoeding genoten. Als arbeidscontractante werkzaam op het parket van het Kantongerecht te Arnhem kan zij in haar onderhoud voorzien. Tijdens de oorlogsjaren heeft zij ten opzichte van het land harer inwoning een loyale houding aangenomen.

De Oostenrijkse verzoeker Martha Josefa Wayand, voorgedragen in artikel 1, onder 14°, heeft, met een onderbreking van enkele jaren, van 1921 af hier te lande gewoond. Zij heeft zich tijdens de bezetting als een goede Nederlandse gedragen. Tot aan het tijdstip, waarop zij moest onderduiken, verrichtte zij koeriersdiensten voor het verzet. Verzoeker is zelfstandig werkzaam als heilgymnaste en masseuse. Als zodanig kan zij tevens in het onderhoud van haar pleegmoeder voorzien.

In artikel 1, onder 15°, wordt voorgedragen Simon Weissberg, die werd geboren in de Oekraïne en thans zonder nationaliteit is. Van 1921 af woont verzoeker onafgebroken hier te lande. Hij heeft zich aan de zeden en gewoonten van het Nederlandse volk aangepast. Gedurende de bezettingstijd hebben verzoeker en de leden van zijn gezin zich goed gedragen. Verzoeker heeft een goed renderende borduurinrichting. Zijn beide zoons, voorgedragen in artikel 3, onder 2° en 3°, werden te Amsterdam geboren en ontvingen een Nederlandse opvoeding.

De staatloze verzoeker Joseph Max Wolf, genoemd in artikel 1, onder 16°, werd in Duitsland geboren en verbleef daar tot 1934. In dat jaar vestigde hij zich te Rotterdam, waar hij thans werkzaam is als procuratiehouder van een textielhandel. In verband met het economisch belang, dat met verzoekers naturalisatie gemoeid is, heeft het Ministerie van Economische Zaken om voorrang verzocht. Verzoeker heeft zich door onderduiken aan de greep van het nationaal-socialisme weten te onttrekken.

De in artikel 1, onder 17°, voorgedragen Poolse verzoeker, Michal Zwiebel, gevoelt zich door zijn 34 jarig verblijf hier te lande aan Nederland verbonden. Hij diende zijn verzoek om naturalisatie reeds in 1938 in. Om aan deportatie te ontkomen, heeft hij zich tijdens de Duitse overheersing schuil moeten houden. Als handelaar in manufacturen heeft hij een bestaan.

Abraham Günsberg, genoemd in artikel 2, onder 1°, werd geboren in Polen. Bij het uitbreken van de Pools-Duitse oorlog bevond hij zich buiten Polen. In 1939 sloot hij zich vrijwillig aan bij het buiten Polen gevormde Poolse leger, nam in 1944 deel aan de in-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

vasie in Normandië en maakte de veldtocht ter bevrijding van ons land mede. Verzoeker, die een in het buitenland behaald diploma als arts bezit, studeert thans in de medicijnen aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. Hij heeft zich verbonden om, nadat hij ook hier te lande het artsexamen zal hebben afgelegd, in het Rooms-Katholiek Ziekenhuis te Oldenzaal te gaan werken.

In artikel 2, onder 2°, wordt voorgedragen Herbert Meijer, die in 1916 te Bandoeng (Indonesië) werd geboren uit Duitse ouders en Nederlands onderdaan is in de zin van der wet van 10 Februari 1910 (*Staatsblad* no. 55). Zijn vader was onder-luitenant in het Koninklijk Nederlands-Indische leger. Na te zijn gepensionneerd vertrok deze naar Duitsland, doch in 1934 verliet hij met zijn gezin dit land om zich in Nederland te vestigen. In 1937 trad verzoeker in Nederlandse militaire dienst. Gedurende de Meidagen van 1940 vocht hij op het vliegveld IJpenburg. Verzoeker is met een Nederlandse vrouw gehuwd en studeert thans aan de Technische Hogeschool te Delft.

De staatloze verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 3°, is te Rotterdam geboren en getogen. Van 1912 tot 1919 diende hij als vrijwilliger in het Nederlandse leger. Ook tijdens de bezetting toonde hij zich verknocht aan het Nederlandse volk, door zich aan te

sluiten bij de Binnenlandse Strijdkrachten. Hij werd Sectiecommandant van een afdeling stoottroepen. Verzoeker voorziet in het onderhoud van zijn gezin als kok-hofmeester op een Nederlands schip.

Het wil de ondergetekende voorkomen, dat de in artikel 2 genoemde verzoekers, met het oog op de door hen aan den lande bewezen diensten, voor kosteloze naturalisatie in aanmerking mogen worden gebracht.

De in artikel 1, onder 6° en 15°, genoemde verzoekers hebben voor het intreden der meerderjarigheid van hun in artikel 3 genoemde kinderen het verzoek om naturalisatie ingediend. Het is billijk deze kinderen alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Met uitzondering van de voorgedragenen in artikel 1, onder 6° en 13°, respectievelijk van Tsjechische en Hongaarse nationaliteit, geldt ten aanzien van allen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,

WIJERS.

